

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 22 februari 2007 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksma-Martens (VVD), E. van Elk (PU), J. Faber-Sloothier (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD), H. van Mook (PvdA/GroenLinks) en S.J. Schrijver-Brouwer (PvdA/GroenLinks) en de heren J.W. Bakker (PvdA/GroenLinks), E. van de Belt (Fractie Van de Belt), P.N. Blauw (VVD), W.R. Bouma (CDA), F. Boundati (PvdA/GroenLinks), A.W. van Daalen (VVD), W.C. Haagsma (PU), L.G.M. Hermus (CDA), H.A.J.G. Kreeft (ONS), L.H.M. Lammers (ONS), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), H.L. Meijering (CDA), A. Poppe (CU-SGP), P.J. Sanderse (CDA), J. Simonse (CU-SGP), H.H. Suelmann (CDA), H. Torenbeek (CDA), T. Tuinenga (PU), G.J. Veldkamp (CU-SGP) L.G. Voorberg en R.F. Wassink (CU-SGP)

Voorzitter: de heer W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester
 Wethouders: de heren J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks),
 A.H.T. van Meijel (CDA), W.J. Schutte (CDA) en F.K. Zeilstra
 (PvdA/GroenLinks)
 Griffier: de heer W.K. Vaartjes
 Gemeentesecretaris: de heer H. van Boven
 Afwezig: mevrouw M.T.B. Droog-Smit (CDA) en de heer W.P. Keur
 (VVD)

I. Opening

De **voorzitter**: Ik open de vergadering. Afwezig zijn mevrouw Droog en de heer Keur.

II. Vaststelling agenda

De **voorzitter**: Ik heb begrepen dat een aantal fracties het woord willen voeren over het ziekenhuis. Ik stel voor dat we dit punt aan de agenda toevoegen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt de agenda gewijzigd vastgesteld.

III. Notulen van de vergadering van 25 januari 2007

Tekstueel

- blz. 16, halverwege citaat van de heer Haagsma, moet luiden "Vanavond roepen wij als fractie van de Politieke Unie u op om....."

- blz. 17, 4^e alinea, citaat van de heer Haagsma: "Er is dan nog maar een manier....".

Zonder hoofdelijke stemming worden de notulen vastgesteld, rekening houdend met de wijzigingen.

IV. Ingekomen stukken

1. Brief Platform detailhandel Nederland inzake (welstands)beleid ten aanzien van het plaatsen van antirampalen.

De heer **Suelmann**: Ramkraken op winkels kunnen worden voorkomen door het plaatsen van antirampalen. Hoe is dit binnen deze gemeente geregeld?

De **voorzitter**: De beantwoording van de brief komt voor de raad ter inzage. Misschien staat daarin het antwoord dat u wilt. Is dat niet zo, dan kunt u er in de commissie op terugkomen.

5. Afschrift brief van de heer Daniëls van Pension De Lovinkhoeve te Marknesse

De heer **Wassink**: Hier staat dat we als raad op de hoogte worden gehouden van dit ingekomen stuk waar het gaat over het heffen van toeristenbelasting voor de in pension verblijvende buitenlandse werknemers. Het woordenboek geeft over toerisme aan: het reizen voor zijn genoegen; de toerist wordt een plezierreiziger genoemd. Dat is iets anders dan onderdak verlenen aan buitenlandse werknemers. Wat doen we overigens met stagiaires, startende werknemers die in onze gemeente in de kost zijn of op kamers wonen? Gaan we daarover ook toeristenbelasting heffen? U geeft in uw reactie op dit ingekomen stuk ook aan dat het woord toeristenbelasting de lading niet geheel dekt. De fractie van de CU-SGP gaat voor duidelijkheid en wil graag met het college in de commissie van gedachten wisselen of we dit wel hebben bedoeld met toeristenbelasting. We laten graag aan de griffier over of dit voor de commissie BRC of ESZ op de agenda wordt geplaatst. Wij willen er met elkaar over doorpraten.

De heer **Haagsma**: Ik wil dit verzoek ondersteunen. Ik stel voor om dit onderwerp in de eerstvolgende vergadering van de commissie BRC aan de orde te stellen om te kijken of we met zijn allen wel weten dat we op deze manier een besluit over de toeristenbelasting hebben genomen. We moeten kijken naar nut en noodzaak van het geheel.

De heer **Sanders**: Ook het CDA steunt de suggestie van de ChristenUnie/SGP.

De **voorzitter**: Dan zullen we een en ander in de commissie bespreken.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel tot afdoening van de ingekomen stukken, rekening houdend met de toezegging ten aanzien van punt 5.

V. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

VI. Spreekrecht

Niemand heeft zich hiervoor aangemeld.

VII. Vragenuur

De heer **Nijdam**: Al enige tijd is het niet meer toegestaan om rekken en aanverwante zaken te plaatsen onder de nieuw aangebrachte luifels in de Lange Nering. Ondanks dit verbod bereiken ons klachten van winkelend publiek, dat overlast ondervindt van rekken e.d. Onze vragen zijn:

1. Zijn ondernemers op de hoogte gebracht van dit verbod inclusief de datum sinds wanneer dit is verboden?
2. Kan het winkelend publiek er vanaf heden op rekenen dat de gemeente handhavend zal optreden tegen deze uitstallingen?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Er zijn afspraken gemaakt, met de ondernemers. De ondernemers zouden er zelf op toezien. De afspraak is dat een en ander wordt geëffectueerd als de nieuwe situatie compleet is. De Coöperatieve Vereniging zal er op toezien dat geen rekken e.d. onder de luifels worden geplaatst. Wordt hieraan niet in voldoende mate voldaan, dan zal handhavend worden opgetreden. De handhaving kan pas gebeuren als de nieuwe bestrating en dergelijke aanwezig is.

De heer **Nijdam**: Dit verwondert mij. Het is niet zo bij de bewoners overgekomen. Op zich vind ik het prima dat de straten e.d. eerst moeten worden opgeknapt, waarna wordt gekeken wat te handhaven valt. Het was wellicht goed geweest als hierover beter met de bewoners c.q. de pers was gecommuniceerd.

Naar mijn idee is een datum gesteld: nu mag het niet meer.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Dat klopt ook. De datum 1 februari is gesteld. In het college is hierover ook gesproken. Je hebt helderheid als de zaken zijn aangekleed. Dan kan met een nieuw regime worden begonnen. Het is dan een gezamenlijke verantwoordelijkheid, in eerste instantie van de winkeliers. Het college wil op die manier werken: de winkeliers nemen de eigen verantwoordelijkheid. Wil het niet, dan zullen wij optreden. De afspraken zijn helder. Er kan geen misverstand over bestaan.

De heer **Nijdam**: Dank voor het antwoord. Ik wil er nog wel eens van gedachten over wisselen, maar niet op dit moment. Het is wel zo: wat handhaven we precies. We kunnen wel alles willen handhaven, maar dat gaat ons ook te ver. Er moet enige speling zijn. Grote kledingrekken zijn niet meer toegestaan, maar gaat u ook een speeldingetje verbieden?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Laat ik er helder in zijn. Het is niet een klein beetje. Het is alles of niets. Ik wil de heer Nijdam uitnodigen om als Emmeloord-Centrum aan de orde is daarop terug te komen. Het uitgangspunt is helder: niets uitstellen.

VIII. Agendapunten

1. Beslissing op bezwaar weigering vrijstelling ex artikel 19, lid 1 WRO ten behoeve van de bouw van een tweede bedrijfswoning op het perceel Steenwijkerweg 6 te Marknesse

De **voorzitter**: Daar we met enige regelmaat over dit onderwerp hebben gesproken, denk ik dat het goed is een en ander in twee stukken te knippen. De vraag is of het stuk als een bezwaarschrift moet worden opgevat. Daarover is in de commissie gesproken. Behalve de Politieke Unie heeft de raad daarop ja gezegd. Ik wil die discussie niet overdoen. Ik wil de Politieke Unie vragen of zij dit wel of niet onderschrijft. Vervolgens is dan de inhoud aan de orde.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Je loopt nu het gevaar, omdat u het voorstel in twee delen knipt, dat ik het weer in één keer pak. Het een vloeit uit het ander voort. Als u zegt dat de Politieke Unie de enige fractie is die heeft gezegd dit misschien als een beroepschrift te willen oppakken, dan kan ik u uit uw waan helpen. Het lijkt erop dat wij op dat standpunt terugkomen.

De **voorzitter**: Dan ga ik naar het volgende punt. Er is vaak over gesproken. Ik wil de raad vragen of hij het advies van het college wel of niet volgt. Ik geef de heer Haagsma hierover als eerste het woord. We hebben geconstateerd dat het een bezwaarschrift is.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Wij zijn in de commissie al tot de conclusie gekomen, dat het een lastig onderwerp is. Het verzoek van de familie Vereecken om een tweede bedrijfswoning heeft meermalen op de agenda gestaan en is aan de orde geweest. Door de manier waarop het college omging met de uitspraak van de raad is een vervolg op de discussie gekomen. De familie Vereecken is van mening dat zij in haar recht staat en wil via de democratische weg dat recht ook halen. Het college – ook het vorige college – is van mening dat het in zijn recht staat en wenst voor deze zaak geen gewenste maatoplossing te bedenken. Doordat het college geen maatoplossing biedt, ontstaat er een juridisch traject waarover wij als raadsleden, als leken, niet eenvoudig een besluit kunnen nemen. Maar goed, dat hoeft natuurlijk ook niet omdat we daarvoor een deskundige commissie hebben. In de commissie hebben vier mensen zitting, die allen mr. voor hun naam hebben staan. Het advies van deze commissie is dat het bezwaarschrift, opgesteld door een mevrouw die ook mr. voor haar naam heeft staan, als een beroepschrift moet worden gezien. Men stuurt het door aan de rechter die dan een uitspraak moet doen.

Het college, ook weer ondersteund door juridische medewerkers, zegt: we moeten het bezwaarschrift niet opvatten als een beroepschrift, want dan maken we een procedurefout.

Dat wil je als gemeente niet doen, omdat je daardoor in een later traject in de problemen kunt komen. Daarop zitten we met zijn allen niet te wachten. De familie Vereecken niet, het college niet en de gemeenteraad niet. We wachten eigenlijk op een inhoudelijke voortzetting van dit onderwerp.

Graag zou de Politieke Unie daarom op dit moment inhoudelijk met deze raad willen discussiëren over nut en noodzaak van een tweede bedrijfswoning. Dan doe je recht aan het bezwaarschrift. Het is bekend dat onze fractie van mening is dat je in onze gemeente met een aantal randvoorwaarden meer bewoning zou moeten toestaan. Helaas heeft de meerderheid van de raad via de commissie aangegeven, dat hij niet zo inhoudelijk met het bezwaarschrift wil omgaan door nog eens samen naar de inhoud van het besluit van juli 2006 te kijken. Daarmee doe je volgens ons inhoudelijk geen recht aan dit bezwaarschrift. Onze eindconclusie is dat we het voorstel van het college volgen, ook al zijn we het niet eens met de inhoudelijke onderbouwing. Daarom hebben we in juli 2006 tegengestemd. Het enige dat we hiermee hopen te bereiken is dat we procedureel geen verkeerde weg bewandelen.

Na dit besluit schetst het raadsbandje de vervolgstap al: tegen beslissing op bezwaar staat beroep open bij de rechtbank. Dus wordt vervolgd.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. De vraag is natuurlijk: volgen we het college of volgen we de adviescommissie. De adviescommissie bestaat uit allemaal wijze dames en heren juristen. Het college is in staat om een blik juristen ten dienste te roepen. Als raad mogen we het verlossende woord spreken. Met ons nuchtere verstand, met aanvankelijk nog veel twijfels en in ieder geval zonder het blik juristen.

Gelet ook op de reactie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State volgen we het college. De raad heeft op 20 juli 2007 terecht een primair besluit genomen en ziet het schrijven als een bezwaarschrift. We zijn het ook eens met het ongegrond verklaren van het bezwaarschrift. Vooral ook omdat dit laatste het nauwste aansluit bij wat we destijds voor ogen hadden bij het besluit om een tweede dienstwoning op het erf toe te staan. Niet voor het creëren van een tweede erf op een kavel. Immers, in het bestemmingsplan Landelijk gebied hebben we met elkaar besloten dat er geen tweede bedrijfswoningen meer mogelijk zullen zijn. De VVD-fractie heeft regelmatig aangegeven dat we het bestemmingsplan Landelijk gebied nog eens met elkaar moeten bezien, omdat er heel veel knelpunten zijn. Op dat moment is het weer een goed moment om te kijken: staan we daar nog steeds achter of willen we de mogelijkheden verruimen. We kunnen dan met elkaar kijken naar nut en noodzaak van de tweede bedrijfswoning. Op dit moment volgen wij uw voorstel, zoals het is verwoord. Vooral gehoord allerlei deskundigen binnen en buiten dit huis.

De heer **Haagsma**: Mag ik mevrouw Geluk daarover een vraag stellen?

De **voorzitter**: Tot nu toe vond ik dat u zo knap was om beiden iets over de procedure te zeggen en niet over de inhoud. Ik ben bang dat als ik u toesta de vraag te stellen, dat het over de inhoud gaat. Gaat de vraag over de inhoud of over de procedure?

De heer **Haagsma**: De vraag gaat over de inhoud van de bijdrage van mevrouw Geluk.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat ik eerst de raad nog het woord geef. Daarna mag u mevrouw Geluk iets vragen.

De heer **Hermus**: Mijnheer de Voorzitter. Wij volgen het collegevoorstel. Er is voor ons niet veel veranderd in deze situatie. Wij handhaven ons standpunt.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. In de commissie hebben wij aangegeven dat wij de redenering van het college een goede redenering vonden. Wij hebben ons daarmee akkoord verklaard.

Ten aanzien van de bijdrage van de Politieke Unie denk ik dat het niet juist is om te zeggen dat het vorige college in zijn besluitvorming niet heeft gedaan wat de raad indertijd vroeg. Ik denk dat terecht de raad is geweest op het feit dat hij onvoldoende kader heeft geschapen. Wij hebben dat vorig jaar hersteld. Ik denk dat die situatie niet aan de orde is. Wij kunnen voortgaan op het pad waarop we nu zitten.

De heer **Van de Belt**: Mijnheer de Voorzitter. Ik volg het voorstel van het college.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil de wethouder danken voor zijn aanvullende informatie, die kort na de commissievergadering is gekomen. Die informatie was verhelderend, met name de zin waarmee wij in de commissie moeite hadden: er is beleid vastgesteld op 19 april 2006. Wij begrijpen die zin nu beter. Er is inmiddels beleid. Dat is ook duidelijk geworden. Op 20 juli 2006 is het beleid vastgesteld, dat in 2003 had moeten gelden. Het is me nu helemaal duidelijk geworden. De redactie had beter kunnen zijn. We hadden daarover dan minder hoeven spreken.

Echter, u heeft ook nog twee foutjes ontdekt. Ik heb een derde fout ontdekt, die u niet heeft gecorrigeerd. Dat is een jaartal onder punt 1, motivatie: daar heeft u 2006 laten staan. Dat zou moeten worden gewijzigd in 2004.

Een kniesoor die daar op let. Bij punt 3 gaat u de hele zinsnede herhalen om een jaartal te veranderen. Dat had ook onder 1 moeten gebeuren.

Wij zijn het in die zin met de Politieke Unie eens, dat als er een bezwaarschrift komt op een besluit van de gemeenteraad, dan is het inderdaad een recht dat burgers hebben. Je moet er serieus mee omgaan. Ofwel: je moet je beslissing weer eens tegen het licht houden, heroverwegen, zonder dat dit tot een ander standpunt hoeft te leiden.

Ik neem aan dat alle fracties dit hebben gedaan. Wij hebben het ook gedaan, maar komen niet tot een ander oordeel dan wij op 20 juli 2006 hebben toegelicht. Naar onze mening zou de dienstwoning wel op de gevraagde plaats kunnen worden gezet. Wij hebben dat toen uitgebreid gemotiveerd. We gaan het niet opnieuw doen. Wij vinden dat het bezwaar gegrond kan worden verklaard. Wij zijn het dus niet eens met het voorstel van het college.

De heer **Lammers**: Mijnheer de Voorzitter. Ook mijn fractie heeft vorig jaar uitgebreid de beweegredenen aangegeven van ons standpunt in deze. Met de explicatie die vervolgens door het college is aangedragen zijn we niet van mening veranderd. Wij volgen in deze de procedure zoals het college heeft ingezet.

De **voorzitter**: Mag ik, voordat ik de heer Haagsma het woord geef, constateren dat het voorstel van het college is aangenomen, behoudens door de ChristenUnie/SGP.

De heer **Haagsma**: Ik vind het nu echt mosterd na de maaltijd om mevrouw Geluk hierover nog iets te vragen. Het zal haar noch de VVD van standpunt doen veranderen. Het bevreemdt mij dat ik bij mevrouw Geluk hoor, dat destijds toen de heer Vereecken begon met deze struggle voor een tweede bedrijfswoning, het mogelijk was. U zegt: straks willen we het misschien. Waarom bent u er dan nu niet voor?

Mevrouw **Geluk**: Dat misverstand is snel uit de wereld te helpen. Wij willen nog steeds dat de familie Vereecken de kans krijgt om een tweede bedrijfswoning te stichten, maar dan op het erf. Wij zijn nog steeds van mening, gezien de situatie van een aantal jaren geleden en de argumenten van toen, waarover we het nu niet hebben, dat we niet willen pleiten voor een tweede erf op dezelfde kavel. We hebben dat ook duidelijk in het bestemmingsplan Landelijk gebied afgesproken. Ik ben verbaasd dat de CU-SGP nu ineens van mening is dat ondanks de vaststelling van het bestemmingsplan Landelijk gebied, we nu wel tweede erven op eenzelfde kavel moeten kunnen creëren.

Daarmee zullen we heel wat precedentes scheppen. Veel mensen zullen nu al staan te popelen om aanvragen in te dienen.

De heer **Haagsma**: Mag ik nog een opmerking maken? Ik heb die opmerking ook voorgaande aan de vergadering tegen de heer Even gezegd. Als ik het besluit lees dan staat daar: in afwijking van het advies van de commissie voor de bezwaarschriften het bezwaarschrift van Bierens en Van Boven Advocaten namens v.o.f. Vereecken, Steenwijkerweg 7 te Marknesse, gericht tegen het besluit van 20 juli 2006, ongegrond te verklaren.

Mijns inziens kun je daaruit alleen maar halen dat de commissie voor de bezwaarschriften het bezwaarschrift gegrond heeft verklaard. Dat is niet het geval. Misschien moet de redactie wat worden aangepast.

De **voorzitter**: Als u het zo uitlegt, denk ik dat het gemakkelijk kan worden misverstaan als je het terugleest. Dit dossier moet je in samenhang met de voorgaande stukken lezen, omdat je anders niemand meer kunt uitleggen hoe het precies is gebeurd. Er zijn gelukkig mensen met een historisch geweten. Het is goed dat u daarop de aandacht vestigt.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel, met dien verstande dat de leden van de fractie van CU-SGP worden geacht tegen het voorstel te hebben gestemd.

2. Rapport van de Rekenkamercommissie: projectmatig werken in Noordoostpolder: in control?

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

3. Beschikbaar stellen van een krediet voor het bestekklaarmaken van de ontsluiting Kamperweg-Enserweg

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Wij blijven blij voor Ens dat er mogelijk een weg komt. Ik wil de opmerking geplaatst hebben dat het heel vreemd is dat via het beschikbaar stellen van een krediet voor het bestekklaarmaken van een ontsluitingsweg we impliciet beslissen dat er mogelijk een ontsluitingsweg komt. We hebben nooit in principe afgesproken dat er mogelijk een ontsluitingsweg komt.

Het was chiquer geweest als in hetzelfde raadsvoorstel was besloten er alles aan te doen om daar een ontsluitingsweg te creëren en dat we daarvoor nu een krediet gaan voteren.

De heer **Voorberg**: Mag ik daarop even inhaken? Is het wel zo, als je iets voorbereidt en je hebt noch een besluit genomen tot aanleg noch tot een kredietverstrekking voor de aanleg, dan hebben we alle vrijheid. Het is een stukje voorbereidend onderzoek dat je pleegt. Dat verplicht ons niet tot aanleg. Je zou hooguit kunnen zeggen: als het niet gebeurt, is het jammer van het geld. De kost gaat voor de baat uit. Je moet onderzoek plegen. Ik zie het probleem niet zo, mevrouw Geluk.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat mevrouw Geluk op de kleintjes wil passen. Dat antwoord laat ik aan de heer Schutte over, om er inhoudelijk op te reageren.

Wethouder de heer **Schutte**: Mijnheer de Voorzitter. De heer Voorberg geeft het antwoord dat ik zou willen geven aan mevrouw Geluk. Ik moet mevrouw Geluk ook wel wat gelijk geven. Wij nemen met dit besluit niet impliciet ook het besluit dat wij de weg gaan aanleggen. Daarvoor komen we nader bij u terug. Het was misschien verstandig geweest, misschien wel ter informatie beter geweest, om iets meer informatie over de beoogde weg aan u te verstrekken. Formeel is het correct, zoals de heer Voorberg heeft verwoord.

Mevrouw **Geluk**: De weg moet doorgaan. We stellen het krediet beschikbaar. Ik weet nu hele leuke trucjes om thuis iets voor elkaar te krijgen.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

4. Kredietaanvraag Wet maatschappelijke ondersteuning

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

5. IJsselmeerziekenhuizen/Dokter Jansenziekenhuis)

De heer **Blaauw**: Mijnheer de Voorzitter. De commissie heeft op 7 februari 2007 een toelichting en uitleg gehad van de heer Pereira van de Raad van Bestuur van de IJsselmeerziekenhuizen over de toekomst van de IJsselmeerziekenhuizen, met name de toekomst van de locatie Emmeloord.

Ik wil heel kort de achtergrond schetsen, de huidige situatie en vervolgens wat zij zien als acties, die we kunnen ondernemen.

Ten aanzien van de achtergrond het volgende. Iedereen was het er op dat moment over eens, dat het een zeer teleurstellende uitleg was, ook al was de uitleg duidelijk. Het was heel teleurstellend. Er zijn vier punten:

- geen kans op terugkeer van een volwaardig ziekenhuis in Emmeloord;
- ont koppeling van de beide ziekenhuizen is in de visie van de heer Pereira absoluut niet aan de orde;
- het KPMG-onderzoek wordt afgedaan als niet ter zake doende;
- de Raad van Bestuur wil geen concurrentie op de locatie Emmeloord.

De bevolking van Noordoostpolder en Urk wordt daarbij genadeloos in de kou gezet, uit puur financiële overwegingen. Het concurrentiebeding als beperkende voorwaarde geeft aan dat de Raad van Bestuur bevreesd is voor de eigen capaciteiten. Voor zover ik heb kunnen nagaan is dit in Nederland nog nooit vertoond. Het is toch net meer dan een kwestie van goed fatsoen in gesprek te gaan met je omgeving om gezamenlijk tot de best mogelijke oplossing te komen. We lezen ten slotte toch in 2007. De Raad van Bestuur en met name de Raad van Toezicht, zou zich dit zeer moeten aantrekken.

De huidige situatie. Er is gelukkig nog een lichtpuntje. Het ziekenhuis is te koop. Dat is een nieuw feit. Het betekent dat wij nu met alle inventiviteit die in ons is, moeten trachten in dat proces een rol te spelen. Hoe moeilijk het ook is; we weten dat allemaal. We moeten alle ruimte die er is of nog kan worden gevonden, benutten. Er zijn misschien tussenoplossingen denkbaar, die recht doen aan de ambitie van alle partijen. In onderhandelingen is het altijd zo dat wat erin gaat nooit hetzelfde is als wat eruit komt. Ook daar liggen misschien nog kansen. Laten we die onderzoeken en laten wij het gezamenlijk doen. Vaak ontstaan gedurende zo'n proces alternatieven, die men a priori niet voor mogelijk had gehouden.

Daartoe wil ik namens de VVD-fractie twee toezeggingen van de wethouder vragen, op twee belangrijke punten:

1. Bent u bereid bij het ministerie van Volksgezondheid te bepleiten dat het zijn invloed aanwendt om te bevorderen dat aanbieders op de inschrijving, die een verdere ontwikkeling van het Dokter Jansenziekenhuis nastreven, niet van die inschrijving worden uitgesloten. Zo mogelijk gezamenlijk met de gemeente Urk.

2. Kunt u ons toezeggen dat u conform de strekking van wat wij in juni 2006 met elkaar hebben afgesproken: geen stappen c.q. acties ondernemen die een heropbouw van het Dokter Jansenziekenhuis in de weg kunnen staan. Tenminste, zo lang de gemeenteraad van Noordoostpolder geen definitief standpunt heeft ingenomen over de eindrapportage van het KPMG-onderzoek.

Indien u deze toezeggingen kunt doen, heeft de VVD het vertrouwen dat we de komende maanden in gezamenlijkheid kunnen zoeken naar mogelijkheden om het Dokter Jansenziekenhuis misschien een nieuwe start te geven.

Ik hoor graag uw reactie.

Mevrouw **Faber**: Mag ik een vraag ter verduidelijking stellen. Het gaat over het tweede deel van het verzoek aan het college. U vraagt het college geen stappen te ondernemen. Waarin? Ik kan het niet helemaal plaatsen hoe u dat bedoelt? Een invloed te kunnen hebben op de komende tijd? Kunt u het nog iets duidelijker stellen?

De heer **Blauw**: Met alle plezier. Wij vragen het college geen stappen te ondernemen die een heropbouw van het Dokter Jansenziekenhuis zouden kunnen bemoeilijken of in de weg staan.

De heer **Lammers**: Mag ik ook een verduidelijkende vraag stellen?

Mevrouw **Faber**: Ik wil er wel een reactie op geven, maar ik denk dat het verstandig is dat we eerst de wethouder horen.

De heer **Torenbeek**: Mij is nog niet helemaal helder welke soort stappen de heer Blauw bedoelt.

De heer **Blauw**: Ik wil er wel een kleine toelichting op geven, maar er zijn natuurlijk vele mogelijkheden denkbaar. Ik zou me kunnen voorstellen dat er een partij is waarbij de gemeente direct of indirect is betrokken, die het ziekenhuis zou kopen, met de daarbij behorende voorwaarden, zoals die nu zijn. Bovendien daarmee de toekomst van het ziekenhuis niet op slot zetten.

Het is niet waarschijnlijk, maar het is denkbaar en kan gebeuren. Wij willen de zekerheid dat dit niet gebeurt zo lang het onderzoek van KPMG nog niet tot conclusies is gekomen en de gemeenteraad er nog niet over heeft gesproken. Dat is ook de strekking van wat wij op 29 juni 2006 met elkaar hebben afgesproken. Zo staat het in de notulen van die vergadering ook verwoord.

De heer **Lammers**: De heer Blauw heeft al enigszins een toelichting gegeven op het gebeuren twee weken geleden. Ik heb er behoefte aan om vanuit mijn fractie daarop een en ander toe te lichten.

Men heeft het allemaal kunnen meemaken in de vergadering van de commissie Samenleving op 7 februari 2007. Er was een voelbare spanning. De heer Pereira, voorzitter van de eenmans-Raad van Bestuur van de Stichting IJsselmeerziekenhuizen kwam zijn verkoopspeeltje toelichten. In een handig verpakte boodschap kwamen er twee zakelijke uitspraken. De eerste uitspraak luidde min of meer "u gaat er niet over." De tweede – ik citeer letterlijk – "als ik het ziekenhuis verkoop dan blijft de polikliniek en komt er geen uitbreiding van klinische specialismen."

U had als toehoorder allemaal aan één woord genoeg om te begrijpen hoe onzes inziens respectloos de heer Pereira is voor het college, de raad en met name de bevolking van Noordoostpolder en Urk. Een Raad van Bestuur, bestaande uit één man, die meent te weten wat goed is aan zorg voor de Noordoostpolder en Urk en daarbij constaterend een college dat schijnbaar machteloos toeziet en nauwelijks weerstand kan bieden aan de kunsten van Pereira. Los van de vraag of je dat wilt, als je elkaar nodig hebt tijdens de uitverkoop. Immers, er zal na de verkoop een andere bestemming moeten worden gezocht. Het lijkt wel of dit college wil meewerken om de ondersteunende invulling te geven aan dit proces tijdens het lopende onderzoek van KPMG. Het stelt mijn fractie ook een beetje teleur dat wethouder Zeilstra publiekelijk geen afstand nam van de stellingname van Pereira. Het kon misschien niet anders, misschien ging u er niet over.

Eigenlijk was het een genante vertoning. Ik verwacht op een dergelijke avond dat onze wethouder zich van zijn pluchen stoel zou oprichten en eigenlijk Pereira links en rechts de oren zou wassen. We mochten van u verwachten, mijnheer Zeilstra, dat u de raad, het publiek en de heer Pereira diep in de ogen zou hebben gekeken en met een geweldige opmerking zou komen in de trant van "luistert u allen, ik zit hier voor u, namens u en ik zal uw belangen in Den Haag verdedigen."

Ik zal alle registers opentrekken, alle troeven uitspelen om ervoor te zorgen dat zo snel mogelijk bij het ministerie van VWS een goede koers wordt gevaren.”

In ieder geval had mijn fractie het wenselijk geacht, dat u naar aanleiding van deze eenmansactie van de heer Pereira voor een status quo zou hebben gekozen. Het lijkt wel of wij straks hier een cadeautje gaan ontvangen, namelijk op het gemeentelijke bordes verwelkomen van polderlingen die zich bij de Sociale dienst melden omdat ze ontslagen zijn of worden. Dat is wat wij hier met zijn allen in de raad koste wat het kost moeten zien te voorkomen. Daarover zult u het zeker met mij eens zijn.

Mevrouw **Faber**: Mag ik interrumperen?

De heer **Lammers**: Mag ik even mijn betoog afmaken? Ik kom bijna met mijn vragen.

De **voorzitter**: Een korte interruptie.

Mevrouw **Faber**: Ik vind dat de heer Lammers wat tweeslachtig is in zijn beweringen. Hij heeft het over respect. Ik vind dat een belangrijk woord. Wij mogen ons ook met respect richting de heer Pereira gedragen. U geeft aan dat tijdens de commissievergadering het voor het college moeilijk was te reageren, in die zin: het geven van zijn mening, omdat er zo weinig ruimte is voor het college om invloed uit te oefenen op het betoog van de heer Pereira. Drie zinnen later trekt u verschrikkelijk van leer tegen dit college waarom niet is gereageerd. Eerder gaf u aan waarom het niet kon. Dat bevreemdt mij zeer.

De heer **Lammers**: Ik zal u het document geven. U kunt het dan nalezen.

Helaas, ook op het aandringen van de raad om een stevige brief aan de Raad van Bestuur van de IJsselmeerziekenhuizen te sturen moest door het college worden nagedacht, over het nut daarvan.

Mijn fractie kan zich niet anders voorstellen dan dat ook de wethouder Economische zaken, de heer Keur, dit theater als een teleurstelling moet hebben ervaren. Wat is nu het punt hier? Een belangrijke impuls van de werkgelegenheid, met mogelijk private investeerders wordt hem hier schijnbaar ontnomen.

College, u heeft een onderzoek van de raad te respecteren. U heeft gesteld de uitslag van het KPMG-onderzoek zelfs zwaar te laten wegen.

Dan mijn slotconclusie en mijn vragen aan het college.

Een college dat alleen genoeg neemt met poliklinische zorg is geen afspiegeling van de wens van de bevolking. Het college zou de noodklok moeten luiden, ook bij zijn landelijke partijen.

Ik sluit af. ONS Noordoostpolder stelt de onzes inziens geheel terecht vraag of het college bereid is duidelijkheid te verschaffen over de volgende vragen:

1. Is het college bereid – de vragen liggen een beetje in het verlengde van wat de heer Blauw zojuist citeerde – bij het ministerie te bepleiten zorg te dragen, maar zeker te bevorderen, zoveel als in zijn vermogen ligt, dat aanbieders op de inschrijving, die een verdere ontwikkeling van het Dokter Jansenziekenhuis als ziekenhuis nastreven, niet van die inschrijving worden uitgesloten?

Ik zeg dus niet: u gaat er niet over. Het gaat er expliciet over: te bepleiten, zorg te dragen en te bevorderen.

2. Is het college bereid op geen enkele wijze mee te werken aan enige actie dan wel nog enige actie na te laten die een terugkomst van een volwaardig basisziekenhuis met zijn klinische specialismen blokkeert of bemoeilijkt, zo lang de gemeenteraad van Noordoostpolder geen definitief standpunt heeft ingenomen omtrent de eindrapportage, die zal worden uitgebracht door KPMG?

Voor de duidelijkheid is het van belang dat u evenzo als gisteren in een andere zetting aan de orde is geweest, wat u nu verstaat onder klinische basisspecialismen als u spreekt over uitbreiding.

Wethouder de heer **Zeilstra**: Mijnheer de Voorzitter. De vraagstelling is helder. Er is een duidelijke overlap.

Ik heb inmiddels drie keer overleg gehad met het ministerie, omdat uw vraagstelling zich laat raden. We hoeven er niet zo lang met elkaar over na te denken: wat zijn de zaken waarom het gaat.

Ik zal u aangeven wat het ministerie, dat uitermate goed op de hoogte is van de situatie IJsselmeerziekenhuizen, uitermate goed op de hoogte is over de standpuntbepaling van de Raad van Bestuur en de Raad van Toezicht. Kortom, men kent het dossier uitstekend. In het overleg – en vanmiddag heb ik ook nog even telefonisch overleg gehad, om nog een paar zaken helder te krijgen – komen natuurlijk de punten aan de orde: wat zijn uw mogelijkheden als ministerie c.q. minister om in deze ontwikkeling interventies uit te oefenen. Men is daarin klip-en-klaar. De minister zegt: ik bemoei mij niet met lokale, regionale ziekenhuisontwikkelingen. De verkoop van het ziekenhuis is een aangelegenheid van het ziekenhuis zelf. Daarbij kreeg ik ook te horen: ook u als gemeentebestuur staat er buiten.

De verkoop is dus een aangelegenheid van het ziekenhuis zelf. Ook werd mij medegedeeld, dat als het gaat om op de opbrengsten die een eventuele verkoop met zich brengt, hetzij in de zin van het aflossen van schulden, hetzij aanzuiveren van tekorten, hetzij om de reservepositie te verbeteren, het ziekenhuisbestuur daarin vrij autonoom is.

Het ministerie is op één punt nadrukkelijk aanspreekbaar. Dat betreft met name de spoedeisende hulp. Daarbij spelen aanrijtijden en dergelijke. Daarmee bemoeit het ministerie zich en is daarop aanspreekbaar.

Ik heb ook gesproken over de bereikbaarheid. Daarbij geeft het ministerie ook aan: de bereikbaarheid is naar het inzicht van het ministerie niet aan de orde. Wij hebben duidelijk van het bestuur van het ziekenhuis begrepen dat de huidige ziekenhuiszorg gehandhaafd blijft. Daarmee is voor die materie de zaak voor ons als ministerie afgedaan.

Als het gaat om een voorwaarde – het is een belangrijk punt en is door de heer Pereira nadrukkelijk aangegeven – van het concurrentiebeding, dan gaat het om het voorkomen dat op het terrein en in het gebouw een “concurrent” klinische specialismen zou kunnen uitoefenen. De minister zegt dat ook daarin het ziekenhuis vrij is om dergelijke voorwaarden op te nemen. Daar was geen speld tussen te krijgen.

Wat kun je dan als college nog doen? Je kunt misschien met enige machteloosheid daar naar kijken. Het is je competentie niet en je komt er niet verder mee.

Daarbij speelt – en dat is ook in het overleg nadrukkelijk aan de orde geweest – dat per 1 januari 2006 een nieuwe wet is ingevoerd: de Wet toelating zorginstellingen.

De overheid is van mening dat er steeds meer vrijheid en verantwoordelijkheid voor zorginstellingen bij de instellingen zelf moet liggen. Er moet minder overheidsbemoeienis zijn. Alleen daar waar een zorginstelling zegt: wij willen een nieuwe zorg bieden, daarvoor is toestemming nodig dan wel moet men bij het ministerie te rade te gaan. De minister speelt daarin een duidelijke rol. Het is in uw vraagstelling niet aan de orde.

Uw vraagstelling ligt zo voor de hand, dat ik het belangrijk vond om daarover maximale duidelijkheid te krijgen. Ik hoop dat ik u op die vraag een duidelijk antwoord heb gegeven, hoe vervelend het wellicht ook is als het gaat om het daarop uitoefenen van invloed. Die weg is eigenlijk afgesneden.

De heer **Blauw**: Bij interruptie. Zou u een reactie willen geven op mijn woord “bepleiten”.

Wethouder de heer **Zeilstra**: Ik heb het bepleit. Ik heb het aan de orde gehad. Ik heb de discussie in de raad aangegeven. Ik heb ook gesproken over het KPMG-onderzoek. Ik heb met de ambtenaar gesproken, die ook met de KPMG-onderzoeker heeft gesproken. Kortom, het ministerie is uitermate goed op de hoogte van wat hier speelt.

Ik kan het tien keer bepleiten. Ik heb overigens ook bij de heer Pereira nadrukkelijk bepleit om de aanbestedingsprocedure aan te houden. Dit heb ik ook aangegeven bij het ministerie. Je krijgt daarop het vrij simpele antwoord: waarmee bemoeit u zich? We hebben een vrijemarktmechanisme. U moet ook daarin uw plaats kennen, zowel als het gaat om de landelijke als de gemeentelijke overheid. Het spijt me, maar zo liggen de zaken.

Als het gaat om de tweede vraag het volgende. De stappen tegenhouden, de herbouw van het Dokter Jansenziekenhuis. Het college is absoluut niet voornemens, los of het daartoe de mogelijkheden heeft, om welke stap dan ook tegen te houden.

Het standpunt van het college in dezen is heel duidelijk. Het gaat uiteindelijk om de ziekenhuiszorg ten behoeve van onze inwoners. Alle mogelijkheden die zich voordoen om die ziekenhuiszorg te versterken, uit te breiden, ik kan me niet voorstellen dat er een college is dat dat niet wil. Nee, wij zullen daar de maximale inspanning realiseren. Duidelijker kan ik niet zijn.

Als het gaat om die twee vragen, dan denk ik dat ik duidelijk ben geweest in mijn beantwoording. Heb u er zelfs zo serieus ingenomen, dat ik er nu al werk van heb gemaakt. Als ik u nu geen antwoorden kan geven, dan zult u vragen wanneer u de antwoorden wel krijgt. Ik vind het heel belangrijk. De discussie die we met elkaar moeten voeren, hebben we nog te voeren naar aanleiding van de uitkomsten van het KPMG-rapport. Dat vind ik het podium om met elkaar te spreken over wat is de analyse, wat zijn de mogelijkheden, wat kunnen we met elkaar realiseren. Daar moeten we met elkaar bekijken wat het ons biedt; ook met de realiteit uit dat rapport. Nogmaals, daar waar wij als college mogelijkheden zien, zullen wij de maximale inspanning realiseren. Ik heb twee keer overleg gehad met de fractievoorzitters. Ik ben er vrij open in geweest. Ik zit niet achterover in mijn stoel, ik ben druk bezig en voer het nodige overleg. Het enige dat ik probeer te doen is te beïnvloeden. Veel meer kan het college, het gemeentebestuur, niet. Beïnvloeden kun je als je als mensen enigszins vertrouwt, dat je het serieus meent en serieus bedoelt. Nogmaals, dat je vanuit het belang van onze bevolking – dat is ons gemeenschappelijk belang – probeert het maximale er uit te halen.

De heer **Blauw**: Mijnheer de Voorzitter. Nog een paar opmerkingen. Ik begrijp met betrekking tot punt 1, dat wat wij willen, inmiddels door u is aangekaart bij het ministerie. Ik begrijp ook dat het moeilijk is, omdat het ministerie niet over individuele ziekenhuizen gaat. Het blijft natuurlijk zaak om daarop te blijven hameren, omdat het ook een goedstoestand is, met andere woorden: zo ga je niet met mensen om. Kennelijk speelt het in Lelystad anders. Het gevoel speelt nog wel eens een rol in de besluitvorming, ook al heb je juridisch geen mogelijkheden om dit te sturen. Daarmee ben ik het eens. Ik ben blij dat het daar is aangekaart en dat men zich in Den Haag bewust is van het feit dat wij in ieder geval van mening zijn dat het anders zou moeten. Het ministerie zegt dat het een zaak is van het ziekenhuis.

Ten aanzien van het tweede punt ben ik blij met uw reactie. Ik hoop dat we de komende maanden met zijn allen alles uit de kast kunnen halen om zaken te kunnen regelen, zoals we willen regelen en de mogelijkheden openhouden. Ik begrijp ook wel dat dit de zin is van het college om de stappen te ondernemen, maar ik wilde het nog eens duidelijk stellen zodat we in goed vertrouwen met elkaar de komende maanden er hard aan kunnen werken. Dat was het nut van de vragen. Ik dank u voor het antwoord.

De heer **Lammers**: Mijnheer de Voorzitter. Ik denk dat wij als gehele raad wensen dat het maximale uit een mogelijke herstelprocedure zou kunnen worden gehaald. Het betekent niet alleen dat wat we nu in huis hebben – de vier basispoliklinische functies – maar als de situatie zich zou voordoen dat vier basisspecialismen klinische functies mogelijk zijn, u er voor wilt gaan. Dat heb ik begrepen uit uw woorden. U moet mij corrigeren als het niet zo is. U gaat voor de maximaalste zorg in dezen, wat goed is voor deze bevolking.

Wat ik u wil vragen is het volgende. Het is een redelijke mate van zorg die ik heb. We weten allemaal: het KPMG-rapport komt 19 maart 2007. De verkoop zal nog even op zich laten wachten. De inschrijving is reeds gestart. Ik hoop dat het college zich maximaal zal inzetten dat er geen onomkeerbare situaties ontstaan bij een verkoop. Ook al is het dilemma dat u daarover niet gaat. Ik hoop dat het college zal bepleiten ...

De heer **Wassink**: Ik maak bezwaar tegen het opnieuw, tegen de bewoordingen van de wethouder in, suggestief dingen benoemen. Op deze manier houden we de schijn over-eind. Ik wil van de heer Lammers klip-en-klaar horen dat hij vertrouwen heeft in dit college, dat het zich maximaal inzet. Dat heeft de wethouder gezegd. De heer Lammers heeft het een beetje begrepen, zo zei hij zo net. Ik ben benieuwd hoe hij dit werkelijk ziet en niet nog een keer met dezelfde riedel komt.

De heer **Lammers**: Ik begrijp uw reactie, maar ik heb graag duidelijkheid. Als het voor u allemaal duidelijk is waarvoor hier wordt gevochten, dan denk ik dat we allemaal vreugdevol dit gebouw straks kunnen verlaten. Ik weet heel goed en realiseer mij terdege dat er een zware klus ligt voor deze bevolking en het college om een en ander te realiseren. Laat dat duidelijk zijn. Ik vind het wel van belang dat wij over hetzelfde praten. Als we over hetzelfde praten, dat het college dan ook zegt: ik ga voor mogelijk herstel indien zich het aandient.

De heer **Wassink**: Dat heeft het college gezegd. Waarom begint u opnieuw? Spreekt u nu eens uw vertrouwen uit in deze wethouder en in dit college, in de lijn zoals door het college is neergezet. Ik heb de wethouder nog nooit zo klip-en-klaar de dingen horen zeggen, zoals hij ze vanavond heeft gezegd. Volgens mij kan het niet explicieter.

De heer **Lammers**: We moeten geen nuances leggen op feitelijkheden. De feitelijkheid is dat als de wethouder tegen mij zegt: ik geef ONS gelijk, dat we gaan voor herstel van 4B klinisch, dan is het college wat mij betreft de man. Als ik dat uit de woorden van de heer Zeilstra heb begrepen, dan ben ik positief gestemd. U zult mij dan niet horen.

Mevrouw **Faber**: Het draait allemaal om wat ONS vindt omtrent het ziekenhuis. Dat is het belangrijkste dat hier speelt. Wethouder, ga alstublieft uw gang om dit niet te zeggen specifiek tegen ONS. Dit slaat werkelijk alles! We hebben het hier over een gezamenlijk project. We hebben het hier over een gezamenlijk vertrouwen. Wij hopen ten minste dat we een gezamenlijk vertrouwen hebben in een wethouder waaruit blijkt dat hij zo verschrikkelijk veel deskundigheid heeft, zoveel informatie tot zich heeft genomen over deze materie, in zo korte termijn, dat zoveel respect verdient. Daarom vind ik het erg dat u hem op deze manier te woord staat.

De heer **Lammers**: U heeft mij niet het woord vertrouwen horen noemen. Dat roepen jullie steeds. Ik geef de heer Zeilstra aan of ik het goed heb begrepen dat we hier spreken over een herstel naar vier basisspecialismen waarbij klinische zorg hoort. Dat is toch niet zo'n vreemde vraag? Het is toch wat we met zijn allen willen?

De **voorzitter**: Als voorzitter probeer ik even wat samen te vatten, althans dingen helder te krijgen. Ik denk dat we dingen moeten blijven noemen die genoemd zijn, waar u ook begon, mijnheer Lammers. U hebt een vraag gesteld die wethouder Zeilstra helder heeft beantwoord. Vervolgens komt u terug en u blijft in uw vraagstellen – en misschien bedoelt u het niet zo, maar spreek dan uit dat u het niet bedoelt – een soort sfeer oproepen van "je zegt het wel, maar ik geloof het niet". Ik zeg: zo komt het over wat u zegt. Als u zegt zo wil ik niet overkomen, herstel dit dan.

De heer **Lammers**: Ik heb het ook zo benoemd in mijn vraag aan de wethouder. Exact zoals ik de vraag heb gesteld.

De **voorzitter**: U komt erop terug. Er is een antwoord. Als we blijven herhalen en niet naar elkaar luisteren, dan kunnen we nog drie ronden doen, maar dan schiet het niet op. Wethouder Zeilstra heeft geantwoord. Ik begrijp dat een groot deel van de raad zegt: als het zo zou kunnen, zou het prima zijn. U herhaalt uw vraag met een toon daarin, waaruit blijkt dat u zijn antwoord of niet heeft begrepen of niet wil begrijpen. Dan moet u explicieter zijn. Die suggestie ligt in uw vraag. Als u het niet bedoelt, herstel het dan. Dan is het voor iedereen duidelijk. Als u het wel bedoelt, maak het dan explicieter.

De heer **Lammers**: Ik zal de vraag explicieter maken. De vraag aan de wethouder was: Op geen enkele wijze mee te werken aan enige actie die de terugkomst van een volwaardig basisziekenhuis blokkeert of bemoeilijkt. Daarin zit wel een nuanceverschil over de interpretatie van volwaardig. Dat is wat ik aan de wethouder vraag.

De **voorzitter**: wethouder Zeilstra heeft gezegd alles te doen, voor zover het in zijn vermogen ligt. Hij heeft ook gezegd dat als we de kwaliteit van de gezondheidszorg in deze gemeente kunnen vergroten, hij daaraan zal meewerken en uiteraard niets tegenhouden.

Wilt u dat wethouder Zeilstra uw woorden gebruikt om u te beantwoorden of mag wethouder Zeilstra zijn eigen woorden als een integer bestuurder gebruiken om u te antwoorden?

De heer **Lammers**: Dat staat de heer Zeilstra natuurlijk vrij.

De **voorzitter**: Dan heeft wethouder Zeilstra u een adequaat antwoord gegeven.

De heer **Wassink**: We hebben het vanavond een paar keer gehad over de titel 'meester'(mr.) voor je naam. Ik constateer dat de heer Lammers een meester is in het niet-reageren op interventies die hem niet welgevallig zijn, zowel in de commissie als vanavond. Hij houdt zijn eigen eindje vast. Dat is meesterlijk.

De heer **Lammers**: Een meesterlijke opmerking van u.

De **voorzitter**: Zijn er nog anderen die hieraan nog iets willen toevoegen?

De heer **Torenbeek**: Het is mij volstrekt duister wat de heer Lammers meer wil bereiken dan de wethouder heeft toegezegd. Als CDA-fractie zijn wij zeer tevreden. We volgen daarin mevrouw Faber. We zijn tevreden met de manier waarop de wethouder deze zaak behandelt en antwoorden geeft. Wij hebben het volste vertrouwen in dit college, deze wethouder.

IX. Sluiting

De **voorzitter**: Ik sluit de vergadering. (20.58 uur)

Aldus vastgesteld in de vergadering van 22 maart 2007.

De griffier,

De voorzitter,